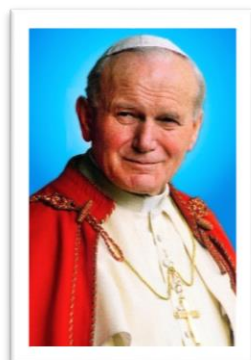

Nasza Wspólnota

nr 19 (43)

10 maja 2020 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl
tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it
strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 11-17 maja 2020 r.

11.05, poniedziałek, godz. 17.00

12.05, wtorek, godz. 17.00

13.05, środa – wsp. Najświętszej Maryi Panny Fatimskiej, godz. 17.00
+ Jadwiga – w 26 rocznicę śm.

14.05, czwartek – święto św. Macieja, Apostoła, godz. 17.00

15.05, piątek – wsp. św. Zofii, godz. 17.00
O Boże błogosławieństwo i potrzebne łaski dla Zofii i Jana

16.05, sobota – święto św. Andrzeja Boboli, godz. 17.00
O pomyślną operację i łaskę zdrowia dla Zosi

17.05, VI niedziela wielkanocna

9.00: ++ Bronisława, Stanisław, , Jan, Julia

11.00: + Henryk Jakubowski (intencja od sąsiadów)

15.00: + Zbigniew Durys

Ogłoszenia

- ◆ Bardzo dziękuję P. Marii Grodeckiej i P. Wandzie Lichacz za sprzątnięcie i przystrojenie kwiatami naszej kaplicy.
 - ◆ Wyrazy wdzięczności składam P. Joannie i Grzegorzowi Pikłowskiemu za życzliwą troskę i pomoc w wielu bieżących potrzebach oraz za trud włożony w prace porządkowe wokół rektoratu.
 - ◆ Bóg zapłać P. Marii Jakubowskiej i P. Urszuli Halej za wyświadczoną pomoc.
 - ◆ Dziękuję również P. Władysławie Potoczniak za troskę o kwiaty przy kaplicy.
 - ◆ Zapraszamy na *Majówki ze św. Janem Pawłem II* – codziennie po Mszy św., a w niedziele po Mszy św. o godz. 15.00. Z okazji przypadającej 18 maja setnej rocznicy urodzin naszego Patrona, wsłuchujemy się w jego głos i przypominamy jego nauczanie.
 - ◆ Dziękuję osobom, które w ostatnim tygodniu złożyły ofiary na utrzymanie naszej kaplicy w sumie 250 zł.
- Niech Bóg wynagrodzi wszystkim Dobroczyńcom potrzebnymi łaskami.

Z dzisiejszej liturgii słowa

Rzekł do Niego Filip: «Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy».

Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie widzi, widzi także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: „Pokaż nam Ojca”? Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. To Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł. Wiercie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie – wiercie przynajmniej ze względu na same dzieła!

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, a nawet większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca».

(J 14,8-14)

Apel Biskupów Metropolii Przemyskiej

Drodzy Diecezjanie!

Dzieje naszego Kościoła, a także naszej Ojczyzny, obfitują w niezwykle wydarzenia. Wśród nich są krzepiące i podnoszące ducha, takie jak odzyskanie niepodległości w 1918 r., czy wybór naszego Rodaka na Stolicę św. Piotra. W perspektywie bieżącego roku wspominamy „cud nad Wisłą”, wyrażając przekonanie o niezwyklej interwencji Bożej w dzieje naszej Ojczyzny. Wśród wielu refleksji i spostrzeżeń czynionych przy okazji podniosłych, ale niekiedy także tragicznych wydarzeń, pojawia się myśl o jednoczeniu się mieszkańców naszej Ojczyzny w ważnych i trudnych chwilach dziejowych. Z kolei bólem napełnia nas myśl o niewykorzystanych okazjach, które mogły w historii zaowocować powodzeniem, gdybyśmy tylko potrafili zjednoczyć nasze myśli i działania. Nie czas na dokładną analizę wydarzeń z naszej bogatej historii. Warto jednak, mając w świadomości zasady „w jedności siła” oraz „zgoda buduje, niezgoda rujnuje”, popatrzeć na otaczającą nas rzeczywistość, naznaczoną trwającą pandemią.

Oto z jednej strony, nawet pobieżna obserwacja rzeczywistości, odczytywana w perspektywie wiary, jak również dostrzegana – po prostu – obiektywnym osądem rozumu, nakazuje nam wyrazić wdzięczność wielu ludziom i instytucjom, które w czasie zagrożenia epidemicznego ofiarnie służą ludzkiemu życiu oraz starają się czynić naszą codzienność bardziej bezpieczną. Wiele razy, dzięki przekazom medialnym, mogliśmy podziwiać heroiczną postawę personelu medycznego: lekarzy, pielęgniarek, ratowników medycznych, a także innych służb mundurowych, które w imię zleconej im misji i powołania, świadczyły samarytańską pomoc wobec potrzebujących w szpitalach, miejscach izolacji czy osób przebywających na kwarantannie.

Dodatkową okazją do wdzięczności jest obchodzony 12 maja Międzynarodowy Dzień Pielęgniarki i Położnej oraz fakt, że bieżący rok (2020) po raz pierwszy w historii został ogłoszony Międzynarodowym Rokiem Pielęgniarki i Położnej. Pamiętajmy o nich, gdyż one teraz ciężko pracują, narażając życie swoje i swoich rodzin na zakażenie, z powodu którego także umierają. Bardzo potrzebują naszego wsparcia, również duchowego!

Doceniamy również i wyrażamy wdzięczność wobec duchownych i osób życia konsekrowanego, którzy w trosce o zbawienie wieczne, podejmowali wiele wysiłków, by docierać do ludzi z orędziem nadziei i ewangelicznym pocieszeniem, oraz – w miarę możliwości – sprawować sakramentalną posługę.

Nie możemy również zapomnieć o wielu siostrach i braciach zakonnych, a także świeckich wolontariuszach, którzy w imię miłości bliźniego, kierowani ewangelicznym miłosierdziem, podjęli posługę wobec chorych i cierpiących, czy to indywidualnie, czy też w ośrodkach, w których potrzebowano wsparcia z racji zachorowań personelu medycznego. Te piękne świadectwa budują jedność wśród wierzących, solidarność narodową i stanowią niezwykle lekcję braterstwa dla przyszłych pokoleń.

Z drugiej strony, w ostatnim czasie, niewątpliwie trudnym dla nas wszystkich, daje się słyszeć, oprócz wspaniałych głosów ludzkiej solidarności, świadectw życia wiary i przykładów zatroskania o wspólnotę Kościoła, również i głosy krytyki, czy wręcz oskarżeń wysuwanych wobec decyzji władz państwowych czy kościelnych. Szanujemy głos każdego obywatela i wierzącego. Jednak czasami można odnieść wrażenie, że nachalne ataki krytyki i nawoływanie do działań sprzecznych z zaleceniami władz kościelnych i państwowych, nie mają wiele wspólnego z chęcią budowania jedności w tych trudnych czasach.

Z przykrością odnotowujemy również informacje o piętnowaniu osób chorych na koronawirusa, przebywających w izolacji i na kwarantannie, czy też niekiedy o odcinaniu się od posługi personelu medycznego. Trzeba zdecydowanie potępić tego rodzaju osady, konfabulacje, kłamliwe pomówienia czy wręcz wyrażane wobec tych osób represje. Chrześcijańska postawa domaga się od nas gestów Weroniki, a nie krzykliwych głosów podejrzeń czy osądów. Zwracamy się za św. Pawłem z apelem, który jednocześnie stanowi dla nas wszystkich chrześcijańskie i ogólnoludzkie zadanie: **„Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój”** (Ef 4,3).

Bp Marian Rojek (Zamość)
Bp Jan Wątroba (Rzeszów)
Abp Adam Szal (Przemyśl)